

Iniuria facta vxori, an cenſetur facta viro, ib. nu. 31.
Ex iniuria duplex actio oritur, civilis, & crim. ib. nu. 9.
Et an in libello iniuriarum ponendus ſit menſus, & annus, & locus illata iniuriæ, ib. nu. 5.
Et an requiratur, qd in libello taxetur iniuriæ æſtimatio, ib. nu. 6.
Iniuriæ pœna quæ ſit, ib. nu. 7.
Et an condemnatus actione iniuriar. efficiatur infamis, ib. nu. 8.
Actio iniuriarum, an præſcribatur anno, ib. nu. 9.
Et an ille annus ſit continuus, ibid.
Iniuria an tollatur per mutuam conuerſationem, ib. nu. 10.
Et an tollatur per remiſſionem, ib. nu. 11.
Iniuriam faciens, an poſſit ſe excuſare dicendo, quod non habebat animum iniuriandi, ib. nu. 12.
Et quid ſi in eodem actu, quo iniuriam intulit, fuerit proteſtatus, quod nolebat iniuriam facere, ib. nu. 13.
Et quid ſi fuerat primo ipſe prouocatus, ib. nu. 14.
Et quid ſi probet iniuriam fuiſſe veram, ib. nu. 15.
Et quid ſi dicat ſe iniuriam intuliſſe calore iracundiæ, & proteſtetur ſe penitere, ib. nu. 16.
Ex Additionibus.
Iniuriæ propulſatio dicitur incôntinente facta, ſi ſequenti die fiat, §. homic. nu. 21. & 13.
Iniuria facta miniſtro, licuius iudicis exercitii officio, in alterius territorio per quem cognofcatur, q. 35. nu. 12.
Iniuria an cenſetur facta officiali, vt offic. an vt priu. q. 35. n. 34.
Iniuria inferitur etiã per actum prox. verberationi, §. iniur. nu. 1.
Iniuriam perſonalem facit retinens equum freno, licet equitatem non percutiat, ib. nu. 2.
Iniuria ſit etiã facta, apponenda cornua, vel aliud infamatorium, iniuriæ perſonalis, & verbalis exempla, ib. nu. 4.
Iniuria certa pœna dari non poteſt, ib. nu. 5.
Iniuria committitur etiã, facta in præcedendo minus legitime, §. iniuria, num. 6.
Et eo caſu poteſt reſiſti armata manu, ib. nu. 7.
Aliquid alicui obijciens, quando teneatur iniuriarum, ib. nu. 8.
Vtque ad lris contentationem iniuria, reuocari poteſt per pœnitentiam, ib. nu. 73.
Iniuria atrox quæ, ib. nu. 13.
Iniuria per verba imperſon. quonam pacto fiat, §. iniuria, nu. 14.
Iniuria an repropertur animo vendicandi, vel defendendi, quomodo cognofcatur, ib. nu. eod.
Iniuria ſit quibuscunq. verbis offendantur, vel grauetur opin. alter.
Iniuria facta ciui non poteſt remitti per Antianos ſine conſenſu conſilij, q. 38. nu. 35.
Iniuria verbalis quando fiat abſenti, §. iniuria, nu. 16.
Iniuria ſit etiã verbis ſubdole dictis, & indirectis: item iuſſis, & nutu, ib. nu. eod.
Iniuria dicitur etiã verbalis, quæ ſit per ſcripturam, ib. nu. 17.
Iniuria minor eſt, ſi in genere fiat, quàm ſi in ſpecie, & nominatim, ib. nu. 18.
Iniuria, cuiusque remiſſio quomodo probetur, §. iniuria, nu. 19.
Iniuria non ſit ſine dolo, ib. nu. 20.
Verba, tu falſum dicis, an præſumatur dolose prolata, & animo iniuriandi, ib. nu. 21.
Verba, tu bonus homo, an ſit iniurioſa, §. iniuria, nu. 22.
Carcerari faciens non ſuſpectum de fuga, quomodo excuſetur ab iniuria, ib. nu. 24.
Appellâs ſi contra iudicem à quo, verba iniurioſa dixerit in libello notatur infamia, & ab eodem iudice ſine proceſſu extraord. d. nat. punitur, ib. nu. 24.
Et ſi quid ſententiam iniuſtam, vel iniquam dixerit, ib. nu. 25.
Iniurians magiſtratum, quomodo puniendus, q. 68. nu. 55.
Et quid de dante alapam officiali, ib. nu. 56.
Et quid de iudice condemnante aliquem ad mortem per iracundiam, vel pecunia, ib. nu. 57.
Iniuriarũ act. one in multis caſib. agi poteſt, §. iniuria, ſub nu. 45.
An fiat volenti, & quis poſſit agere pro fiſco, & cui credendum, ib. ſub num. 7.
Iniuria ſit iudici dicendo, al ſindicato ti voglio, §. iniuria, nu. 26.
Iniuriarum non tene ur officialis iniurioſum verbum proferens animo corrigendi, ib. nu. 27.
Iniuriarum tenetur iudici allegans eum ſuſpectum, nec probans ſuſpicionem cauſam, ib. nu. 28.

Iniuriarũ non tenetur aſſertens ſe nobil. & prob. altero, ib. n. 29.
Iniuriarum non tenetur dicens tu es impudens, §. iniuria, nu. 31.
Iniuria eſt dicere, tu non ci vedi, ib. nu. 33.
Iniuria inferitur ex minis, ib. nu. 34.
Iniuria facta vni de familia omnibus facta intelligitur, ib. nu. 38.
Et an etiã omnibus conſanguineis quarti, vel vterioris gradus, & agnatis, ib. nu. eod.
Et quib. eor. competat actio iniur. civil. vel crim. §. iniur. nu. 39.
Iniuria facta colono, procuratori, negociorum geſtori, vel familiarĩ non poſſit agere dominus, & princip. ib. nu. 40.
Iniuria facta vni de collegio, an omnib. facta cenſetur, ib. n. eo.
Et clericus, vel alij de domo, aut familia, poſſunt agere pro iniuria ipſiſ illata, ſi clericus, vel vnus de domo, aut familia, ſe verbis ſubiecerit, §. iniuria, nu. 41.
Iniuriarum non tenetur vocans meretricem, meretr. emendatã, Iniuriarum tenetur delens inſignia familia, & arbitrio iud. punitur, etiã ſi illa in priſtinum reſtituerit, ib. nu. 43.
Iniuria uni illata, qñ eius coniunctis facta dicatur, §. iniur. nu. 44.
Iniuriæ æſtimatio quomodo ſit faciendã, ib. nu. 45.
Iniuriæ taxatio differt à taxatione damnorum, & quo pacto vtra que fieri debeat, ib. nu. 46.
Iniuriarum libellus procedit, etiã ſi pluries æſtimetur iniuria, quam habeatur in bonis, §. iniur. nu. 47.
Iniuriæ pœna cui, & quomodo in Regno Neap. applicetur, n. 48.
Iniuria illata Doctõri punitur, l. Iulia, de ui publ. nu. 49.
Iniur. gradus, & pœna, num. 48.
Iniuria ex conſulto facta grauior cenſetur, ib. nu. 50.
Iniuria perſonis eccleſiaſt. facta quatuor concurrentibus, morte punitur, ib. nu. 49.
Iniurians an teneatur iniuriato ad ſatiſfactionem iniuriæ, ſiue honoris, §. iniuria, nu. eod.
Iniur. actione condemnatus, an efficiatur infamis, ib. nu. 51.
Iniuria qñ inferatur Magiſtratu, & quõ debeat emendari, n. 52.
Iniuriarum actio criminalis quanto tempore præſcribatur, §. iniuria, nu. 53.
Et quid de actione civilij, ib. nu. 54.
Iniuriarum actio criminalis, nec hæredi, neque in hæredem datur, licet poſſit cedi, ib. nu. 55.
Iniuriarum actione agitur etiã pro uerbis, quæ quo ad ſe iniuriam non ſonant, ib. nu. 45.
Iniuriarum præſcriptio, ante, & poſt litem conteſtatam opponitur, §. iniuria, nu. 56.
Et in vni dilatoriæ oppoſita impedit litem ingreſſum, ib. nu. eod.
Iniuria per metum illata anno utili præſcribitur, ib. nu. 57.
Iniuria ex quibus actibus cenſetur remiſſa, ib. nu. 58.
Et remiſſio tacita operatur ad impediendam accuſationem, ſicut expreſſa, §. iniuria, nu. 59.
Et in Regno Neap. debet fieri expreſſe in iudicio, ib. nu. eod.
Iniuriarum in crimine quomodo procedatur in Regno Neapo. §. iniuria, nu. 47.
Iniuriarum inferens, nec iure iurando excuſatur, quin fecerit animo iniuriandi, ib. nu. 60.
Iniuria an poſſit reuocari, ib. nu. 61.
Iniuriatum an teneatur erga Notarium, qui ſupplicando Principi negauerit donationem fuiſſe factam in teſtamento, uel publicatam, ib. nu. 61.
Et quid ſi in ſimplici libello aliquid aſſeruerit in aliorũ iniuriam ſuppreſſis nominibus, nu. 63.
Iniuriam quomodo faciat ingrediens alienum fundum uenandi cauſa, & à quibus poſſit uenatio prohiberi, §. iniuria, numero 43.
Iniuriam uerbalem an armis repellere liceat, ia. nu. 66.
Iniuriarum actio quando competat ſocio iniuriatio, nu. 68.
Et quid ſi uerum dicatur, ib. nu. 69.
Iniuriarum an teneatur nocans alterum baſtardum, uel excommunicatum, poſtquam fuerit legitimus, uel abſolutus, §. Iniuria, num. 70.
Iniuriarum an poſſit agi pro iniuria uera, cuius detectio concert bonum publ. ib. nu. 71.
Et quid ſi obijciatur etimen alicui poſt reſtitutionem Principis, ib. nu. 72.
Iniuria uerbaliſ an tollatur per reuocationem uerborum iniurioſorum, §. iniuria, nu. 74.

Iniuria propria, vel ſuorũ accuſatum, diuerſe proponitur, quod q. 14. nu. 5.
Iniuriam ſuorum proſequens non agit ad pœnam conuentionalis uerbis prouocatus, an poſſit iniurioſe reſpondere, dare mentitam, vel alapam, §. iniuriam, nu. 75.
Iniurioſa uerba eodem impetu dicta, licet ſint plura faciunt vnum conuictum, ibid. nu. 9.
Et quid ſi ſtatuo imponere pœnam pro quolibet uerbo iniurioſo, licet quæ dicantur, l. iniuria, nu. 12.
Iniuriatus uerbis, ſi gladio iniuriantem occidat, mitius ci tra pœnam capitis eſt puniendus, §. homicidium, nu. 119.
Iniuriatus quando poſſit ſe propria autoritate uincicare, etiã deſenſionis modum excedens, ibid. nu. 112.
Iniuriatus non poteſt repropertare iniurianti maiorem, vel ſimilem iniuriam, §. iniuria, nu. 14.
Iniuriatus poteſt agere non ſolũ criminaliter, & civiliter, ſed quandoque etiã ad damna, expenſas, & intetefe, ibidem, n. 45.
Et in quibus perſonis deſormitas, vel cicatrix petens, debeat per iudicem æſtimari, ibid. nu. eod.
Pro iniuria, ex qua ſequitur mors, non agitur, niſi criminaliter, Et quomodo iudex procedat ad commodum partis offenſæ, & ſi ſci, ibid. nu. eod.
Innocentia poteſt probari per præſumptiones, q. 66. nu. 13.
Innocentiæ argumentum, ibid. nu. 14.
Innocentiæ ſigna, q. 49. nu. 48.
Inobediencia omnis eſt mutabilis, q. 64. nu. 43.
Ex Claro.
Inquirere iudex, conſulto de delicto, ſtatim debet delinquentem inquirere, lib. 5. §. ſi. q. 5. nu. 1.
Et an regulariter per inquisitionem procedi poſſit, ibid. nu. 2.
Et an ſint aliqui caſus, in quibus etiã de iure communi, per inquisitionem procedi poſſit, ibid. nu. 3.
Aliquid procedere debere, ad hoc, vt aperiat via iudici ad inquirendum, ibid. nu. 4.
Poteſt iudex itatim conſulto de delicto, generaliter contra delinquentem inquirere, ibid. nu. 5.
Ex Claro.
Inquifitio an fiat contra abſentem, lib. 5. §. ſi. q. 21. num. 1.
Et an ſit citandus ille, contra quem aſſumuntur indicia, ibidem.
Et an pars offenſa, ibid. nu. 3.
Et an ante inquisitionem danda ſit reo copia indiciorum, ibid.
Inquifitio an ſit actio, vel officium iudicis, §. ſi. q. 12. nu. 4.
Ex Additionibus.
Inquifitio poteſt fieri in ſyndicatu contra officiales in Regno Neap. q. 35. nu. 24.
Inquifitio ex officio tollit omnes difficultates, §. ſi. q. 14. nu. 36.
Inquifitio contra contumacem debet continere crimen punibile, §. ſi. q. 44. nu. 13.
Inquifitio ſcrupuloſa fieri non debet in ſyndicatu, q. 73. nu. 38.
Inquifitio ualet, etiã quod ignotetur nomen delinquentis, q. 52. nu. 4.
Inquifitio contra delinquentem extra territorium, quomodo ſit Inquifitio ualet, licet non conſtet de nomine occiſi, q. 31. nu. 38.
Inquifitio poteſt formari contra mandantem, licet non conſtet de mandato, ibid. nu. 39.
Inquifitio tenet, licet non exprimat tempus maleficij, quod ex iuſta cauſa non poſſit ſciri, q. 31. nu. 40.
Inquifitio in crimine falſi non requirit tempus, ibid. nu. 41.
Inquifitio ualet non expreſſo loco delicti, quod ex iuſta cauſa nõ poſſit ſciri, ibid. nu. 42.
Inquifitio in crimine falſi requirit expreſſionem loci, ibid. n. 43.
Inquifitio non ſit ad priuatorũ comodum, q. 3. n. 3. & q. 11. n. 2.
Inquifitio ceſſat ſtant accuſatione coram alio iudice, q. 3. nu. 5.
Inquifitio non poteſt pro leuiſſima cauſa, uel culpa, ibid. n. 2.
Et quid pro leui culpa, ibid. n. eod.
Inquifitio inchoata ab vno iudice qualiter poſſit perſici à ſucceſſore, q. 5. nu. 1.
Inquifitio formari poteſt, licet nomen delinquentis ignoretur, ibid. nu. 2.
Inquifitio ob priuata utilitatem, quandoque in ciuilibus per Inquifitionem an debeat præcedere diffamatio, q. 6. nu. 1.
Inquifitores hæreſis quæ poſſint, & quæ non, §. hæreſis, nu. 4.
Et iudices qui ſint, ibid. nu. eod.

Inquifitor cuiuſcunq. Prouinciæ poteſt petere remiſſionem in cauſis hæreſis à quocunq. inquifitore, q. 38. nu. 57.
Inquifitores hæreſis omnes ſunt legati S. P. ib. nu. 57.
Inquifitores non ſubſunt alicui domino temporale, ibid.
Inquifitus ex ſola ſua confeſſione condemnari nequit, §. hæreſis, nu. 16. & 39.
Ex Additionibus.
Inquifitus à Barone ſi capiatur à Curia, ſuperiori an remittatur, q. 38. nu. 61.
Inquifiti de pace fracta non audiuntur extra carceres in ſtatu eccleſiaſtico, q. 47. nu. 55.
Et quid in ſideiſſione, ibid. nu. 56.
Inſcriptio ad pœnam talionis non eſt in uſu, §. adulterium, n. 5.
Inſtantia per biennium quomodo perire dicatur, q. 51. n. 19.
Et quid ſeruetur in Regno Neap. ib. n. 20.
Inſtantia ſtatutaria, ſicut legitima, ib. nu. 21.
Inſtantia peremptoria, an pereat effectus confeſſionis, q. 51. n. 23.
Inſtantia peremptoria poteſt opponi etiã poſt ſententia, q. ead. ſub num. 28.
Inſtantia non currit contra Principem, q. 51. nu. 24.
Inſtigator an ſit citandus, quando proceditur per inquisitionem, q. 10. nu. 7.
Et an poſſit torqueri, ib. nu. 8.
Inſtrumens hæres ab eo, qui à patre inſtituti, ſuit occiſus, non tenetur uindicare necem defuncti contra proprium patrem, q. 79. num. 17.
Inſtrumentum ex quibus præſumitur falſum, §. falſum, nu. 84.
Inſtrumentum falſum in uno capitulo an cenſetur in omnibus falſum, ib. nu. 56.
Et an falſitas inſtrumenti probetur per teſtes, ib. nu. 97.
Et quando inſtrumentum præſumatur totum falſum, ib. nu. eod.
Inſtrumentum ſimulatum ſcribenti manus amputatur, §. falſum, num. 101.
Inſtrumenti falſitas per tres teſtes probatur, ib. nu. 106.
Inſtrumentum quando reddatur ſuſpectum de falſo, ſi teſtes contradicant, §. falſum, n. 114.
Inſtrumenti fides uacillat, ſi duo ex teſtibus inſtrum. negent ſe interfeciſſe, ib. nu. 108.
Et quomodo ſit articulandum, ib. n. 109.
Et an duo teſtes inſtrum. & ſupernumerarij ſufficiant ad puniendum Notarium de falſo, ib. n. 110.
Et quid facere debeat Iudex duob. teſtib. extraneis contradicentibus inſtrumento, §. fal. n. 111.
Et quomodo contra ipſum inſtrum. deponere debeat, ib. n. 112.
Inſtrumentum ſuſpectum de falſo prodncens, qua pœna ſit puniendus, ibid. nu. 120.
Inſtrumentum pluribus modis redditur ſuſpectum de falſo, §. fal Inſtrumentum ſimulatum non dicitur falſum, ibid. nu. 124.
Et quomodo dicatur falſum, & quando ſimulatum, ibid. n. 125.
Inſtrumentum falſum mutui altero producente, altero ſolutionis, ambo puniuntur de falſo, ibid. nu. 126.
Inſtrumentum falſum producens ignoranter, & renuncians, an aliud inſtrumentum eiufdem tenoris manu alterius Notarij producere poſſit, §. falſum, nu. 128.
Inſtrumentum producens, ſi nõ habet terminum à ſtatuto ad reſpondendum, an eo uti velit, illum iudex parte petente ſtatue re debet, ibid. nu. 132.
Et quid operetur eiufmodi terminus, ibid. nu. 133.
Et nihilominus admittitur probatio contra ſcientiam præſumptam, ibid. nu. 134.
Inſtrumentum producens cum qua proteſtatione, dato termino ad reſpondendum, debeat illius uſui renunciare, vt eodem inſtrumento contra alium uti poſſit, §. falſum, nu. 136.
Et quid ſi renunciat uſui teſtium, ibid. nu. eod.
Et ſi ſcriptura producatur à procuratore, ſunt interrogandi principales, & procurator, ibid. nu. 137.
Et procurator debet habere mandatum in iudicio, vt poſſit hujuſmodi interrogatorio reſpondere, vel ſequi ratificationem domini, §. falſum, nu. 138.
Et interrogatus a procuratore non tenetur reſpondere, ibidem.
Inſtrumentum producens, vel teſtes, non teneatur de falſo, niſi fiat proteſtatio per perentem declarationem, uel parte, & teſtes de falſo redarguere, ibid. nu. 141.

Instrumentum producens, vel testes debet clarè, & sine aliqua conditione, & protestatione post terminum respondere, §. falsum, nu. 144. Et respondens, nolle vti, non curat penam falsi, si testes produxit, vt falsum deponeretur, vel scripturas falsas fabricauit, ibidem nu. 245. Et an si respondeat, nolle testibus vti, excusetur de productione articuli falsi, §. falsum, nu. 146. Et renuncians vti longe post disceptationem habitam super falsitate productorum, non excusatur, ibid. nu. 147. Et an si respondeat, nolle vti instrumento, quod suspicatur falsum, possit aliud eiusdem tenoris ab alio rogatum producere, & eo vti, ibid. nu. 148. Et si pars respondeat, nolle vti, pars contraria, vel fiscus vti poterit, §. falsum, nu. 149. Et non respondens, aut obscure, vel qualificatiuè, perinde est, ac si nolle vti, respondisse, ibid. nu. 150. Et re integra potest moram purgare, & indulgeri per Principè ad respondendum, ibid. nu. 151. Instrumentum, vel scripturas coram iudice lacerans violenter, qua pena puniatur, ibid. nu. 224. Et quid si auferret, licet non violaret, nu. 225. Et quid de proijciente in ignem instrumenta producta, ibidem num. 226. Et quando lacerans instrumento committat falsum, §. falsum, Et puniendus est, si subripiens rem propriam laceraret, vel in ignem proijceret, ibid. n. 228. Et quæ sit pena lacerantis cartam à libro communis, vel fisci, Instrumentum falsum, vel de falso suspectum, quomodo probetur, §. falsum, nu. 248. Et quæ sit differentia inter falsum, & de falso suspectum. ibid. Instrumentum notarij, qui consuevit instrumenta conficere, nõ probat in civilibus, nisi testibus comprobetur. §. falsum, numero. 255. Instrumentum Notarij nondum condemnari de falso, redditur suspectum, ibid. nu. 256. Et instrumenta præterita non annullantur, licet aliquantulum sint Instrumentum deperditum quomodo refici possit, q. 64. nu. 48. Et quomodo probetur amissio, ibid. nu. 49. Insultans in vno territorio, & in alio vulnerans, in vtroque loco puniatur, q. 8. nu. 16. Insultans cum baculo, an possit vulnerari gladio, §. homicidium, Insultans cum armis, si est solus, an puniatur de vi publica, q. 83. nu. 15. Insultatus an teneatur au fugere, §. homicidium, nu. 99. Insultatus potest aggressorem in terra prostratum vulnerare, & occidere, ibid. nu. 100. Insultatus an peccet insequendo aggressorem, & eum percutièdo, quando ad sui honoris defensionem opus esset, ibidem numero. 102. Et quid in ijs, qui reuerentiam debent, ibid. nu. 103. Insultatus quomodo non excedat moderamen inculpatæ tutelæ, Et quando teneatur fugere, & possit aggressorem fugientè prosequi, vulnerare, & occidere, ibid. nu. eodetu. Insultatus censetur omnia facere ad defensionem, ibidem numero. 111. Insultatus occidens insultantem non tenetur pena pacis ruptæ, Insultus dicitur noua causa, q. 47. nu. 56. Insultus, & vulneris quomodo confundantur, q. 38. nu. 17. Insultus non dicitur fieri, nisi quis sit ad eò propinquus insultato vt poterit illum verberare, q. 83. nu. 27. Insultus, & delatio armorum an confundantur, q. 84. nu. 26. Cæphal in consi. 104. impugnat, ibid. nu. 26. Insultus, & percussio quomodo confundantur, ibid. nu. 29.

Ex Claro.

Interdictum. De pena ecclesiastici interdicti, §. fin. qu. 76. nu. 1. Et quibus casibus incuratur, ibid. Ciuitas exigens ab aliquo pedagia pro rebus suis, incurrit penam interdicti, ibid. nu. 2. Ciuitas aliquod committens contra episcopum suum, incidit in penam interdicti, ibid. num. 3. Et an requiratur quod sit proprius episcopus, ibid. Et an cessante detentione episcopi cesset interdictum, ibidem.

Ex Additionibus.

Interdictum quid sit, quomodo, & quid operetur, quæst. 76. n. 1. Interesse ex dispositione iuris communis debetur parti offensa, & fortius quam pena fisco, q. 93. nu. 5. Interficere existimans bannitum, si alium non bannitum occidat, an teneatur aliqua pena, §. homicidium, nu. 292. Interficiens bannitum potest incontinenti illum spoliare, & derobare, §. homicidium, num. 287. Interficiens bannitum extra territorium, vbi impunè occidi poterat, debet puniri à iudice originis, vel homicidij, ibid. num. 288. Interrogandi praxis contra producentem instrumentum, vnde sumatur, §. falsum, nu. 140. Et habet etiam locum in productione testium, ibid. Et quomodo debeat concipi interrogatio, vt producens instrumentum, vel testes, teneatur præcisè respondere, ibid. Interrogatio contra producentem instrumentum, vel testes in quacunque parte iudicij fieri potest, ibid. nu. 142. Interrogatio de locijs quomodo fit facienda, q. 64. nu. 23. Inuentio rei alienæ an liceat aliquid recipere, q. 27. nu. 5. Ioannes de Anania impugnat, q. 100. nu. 2. Iracundiæ calor quanto tempore durare dicatur ad euitandum animi dei beratj qualitatem, §. homicidium, n. 225. Iracundiæ an excuset, q. 60. nu. 16. Iracundiæ calore facta quando non teneatur, ibid. Irregularitas quando incuratur, q. 49. n. 1. Irregularis non efficitur presbyter Missam celebrans, si insultatus homicidium committat, §. homicidium, n. 82. Et potest Missam iuchoatam perficere, ibid.

Ex Claro.

Iudex blasphemans an possit puniri per iudicem ecclesiasticum, §. blasphemia, nu. 5. Iudex cognoscens carnaliter mulierem Christianam, an sit pena mortis puniendus, §. fornicatio, nu. 15. Iudæi extrahentes incestas nuptias in gradu permisso à lege Mosai ca, sed rati habitio à iure communi, an sint puniendi, §. incestus, nu. 11. Iudæi an possit de iure communi vsuras tacite exercere, §. vsura, iudei an gaudeant immunitate ecclesiæ, §. fin. q. 30. nu. 17.

Ex Claro.

Iudex competens Iudeorum, quis sit, quæst. 35. num. 25. Iudex

Iudex atrocioribus potest iura transgredi, §. 1. nu. 9. Iudex regulariter non potest de iure ciuili per inquisitionem procedere, de iure autem canonico potest, §. fin. q. 3. nu. 5. Et quid de consuetudine, ibid. nu. 6. Iudex an debeat priusquam inquirat statuere parti offensa terminum ad accusandum, §. fin. q. 3. nu. 8. Et quid si pars ipsa offensa id petat, ibid. nu. 9. Iudex an debeat fecere sibi dari licentiam ab accusatore, procedendi in causa, ibid. nu. 10. Iudici ante omnia constare debet de delicto, §. fin. q. 4. nu. 1. Et quomodo dicatur constare de delicto ad effectum procedendi, ibid. nu. 2. Et quomodo de delicto facti transeuntis, ibid. nu. 3. Et quomodo de delicto facti permanentis, ibid. nu. 4. Et quid si dubitatur an delictum interuenit, ibid. nu. 5. Iudex, confiso de delicto, statim debet delinquentem inquirere, §. fin. q. 5. nu. 1. Et an regulariter per inquisitionem procedi possit, ibid. nu. 2. Et an sint aliqui casus, in quibus etiam de iure communi, per inquisitionem procedi possit, ibid. nu. 3. Aliquid procedere debere, ad hoc, vt aperiatur via iudici ad inquirendum, ibid. nu. 4. Potest iudex statim confiso de delicto, generaliter contra delinquentem inquirere, ibid. nu. 5. Iudex quid facere debeat, post assumptas informationes super in iudex an debeat interrogare reum super ijs, & quibus contra eum intendit inquirere, §. fin. q. 11. nu. 4. Iudex procedens super accusatione, an dicatur procedere officio iudicis nobili, vel mercenario, §. fin. q. 12. nu. 5. Iudex an possit ex officio repellere accusatorem non idoneum, lib. 5. §. fin. q. 15. nu. 1. Iudex an possit cogere partè offensa ad accusandum, ibid. n. 5. Iudex an possit cogere testem ad testificandum, §. fin. q. 24. n. 21. Iudex an possit cedere literas subsidiales pro examine testium existentium extra territorium, §. fin. q. 16. nu. 1. Id tamen sine magna causa fieri non deberet, ibid. nu. 4. Iudex an possit statuere premium capienti delinquentem, §. fin. q. 29. nu. 6.

Et an possit iudex secularis propria autoritate delinquentem ab Ecclesia extrahere, §. fin. q. 30. nu. 20. Et an possit iudex ponere custodes, vt delinquentem obstat, Et quis sit iudex imperatoris, §. fin. q. 35. nu. 6. Et an populus Romanus possit Imperatorem degradare, ibidem Iudex Ecclesiasticus an teneatur stare processu facto per iudicè secularem remittentem, §. fin. q. 36. nu. 49. Iudex loci delicti an possit contra delinquentem alias sibi non subditum procedere, lib. 5. §. fin. q. 38. nu. 1. Et an possit reum punire, etiam secundum statuta ipsius loci de- Et quid si delictum sit commissum in consensibus duorum territoriorum, quis iudex procedat, ibid. nu. 21. Et quid facere debeat iudex, si reus alleget delictum in alieno territorio commissum fuisse, ibid. nu. 12. Iudex, coram quo testis falsum deponit, an possit illum punire, Et quid si clericus deponat falsum coram iudice laico, ibidem nu. 14. Et quid si laicus deponat falsum coram ecclesiastico, ibid. nu. 15. Et quid si iudex, à quo petitur commissio, non habeat iurisdictionem procedendi ex eo delicto, ibid. n. 22. Iudex laicus tenetur clericum delinquentem remittere ad iudicem ecclesiasticum, ibid. nu. 27. Inter duos iudices loci delicti pro eodem crimine procedentes, quis sit preferendus, ibid. nu. 28. Iudex an possit in causi criminalibus, vt suspectus recusari, §. fin. Et quibus ex causis, ibid. nu. 4. Et an contra iudicem opponi possit exceptio, quod sit criminoso- Et an iudex possit cognoscere super exceptionibus, quæ contra eius personam opponuntur, ibid. nu. 4. Iudex an debeat in examine deferre reo iuramentum, de veritate dicenda, §. fin. q. 45. nu. 9. Et quomodo in examine se gerere debeat, ibid. nu. 11. Iudex debet petere licentiam à reo procedendi ipso ulterius non citato, ibid. n. 15. Iudex an possit ex officio cogere partes ad illam præstandam, §. Iul. Clar. Sent. P. Act. Crim.

Iudex potens aliquem indebite ad torturam est capite puniendus, §. fin. q. 64. nu. 2. Et an teneatur requirere accusatorem prius quam torturari, infelix debet iudicare secundum acta, & probata, §. fin. q. 66. nu. 2. Iudex negligens dicitur particeps delicti, §. fin. q. 73. nu. 31. Iudex an possit relegare, seu confinare aliquem in loco sito extra Prouinciã suam, §. fin. q. 71. nu. 4. Iudex committens barattariam priuatur officio, §. q. 73. nu. 2. Iudex propter negligentiam potest officio priuari, ibid. nu. 3. An iudex quilibet possit imponere penam confiscationis bonorum, §. fin. q. 78. nu. 5. Iudex male iudicans ex imperitia tenetur parti arbitrio iudicis, Iudex cuius arbitrio pena est à iure commissa, an possit arbitrari penam mortis, ibid. n. 11. Et quid si statutum imponat penam centum, vel aliam maiore, vel minorem arbitrio iudicis, ibi n. 12. Iudex habens arbitrium in penis imponendis debet illas imponere iuxta qualitatem delictorum, ibid. nu. 13. Iudex an debeat imponere delinquenti penam loci originis, do micij, vel delicti, §. fin. q. 85. nu. 1. Et quid si delinquens sit forensis an possit puniri secundum statuta loci, in quo deliquit, §. fin. q. 85. nu. 2. Et quid si illud delictum non sit à iure communi prohibitum, §. Et an possit ex causa minuire penam ordinariam pro aliquo delicto à iure communi, vel statuto impositam, ibid. nu. 10. Et an possit illam commutare, si delinquens non capax illius pænæ, ibid. nu. 11. Iudex non potest arbitrium suum extendere vsque ad mortem, Iudex prima causa an sit citandus in causa appellationis, §. fin. q. 94. nu. 9. Iudex an possit multam propter paupertatem remittere, §. fin. q. 94. nu. 9. Iudex secularis, ad quem remittitur delinquens condemnatus a iudice ecclesiastico, an debeat statim exequi, vel super ipso crimine de nouo cognoscere, §. fin. q. 96. nu. 7. Et quid de conuerso, ibid. nu. 8. Iudex territorij an possit exequi sententiam criminalem latam per iudicem alterius territorij, ibid. nu. 9. Iudex an possit cogere aliquem vt carnis officium exerceat, Ex Additionibus.

Iudex procedit ex officio in crimine adulterij, vel accusatore desistente, vel mortuo: etiam stante statuto, quod sine querela procedi non possit, §. adulterium, nu. 7. Iudex contra vxorem procedit, adulterium tantum per maritum accusato, §. adulterium, nu. 8. Iudex habens facultatem à statuto inquirendi de omnibus delictis, nõ potest de adul. inquirere, constare matrimonio, ibi n. 9. Iudex procedit in crimine adulterij de ducto in iudicio, non obstante concordia partium, ibid. nu. 10. Iudex ecclesiasticus an possit procedere ex officio in crimine adulterij, incestus, stupri, & fornicationis, stante constitutione Marchiæ, quod certæ personæ ad accusandum amittatur, ibidem num. 31. Et an dicta constitutio habeat locum in huiusmodi criminum at Iudex laicus in puniendo conuictum de hæresi tenetur stare sententiæ iudicis ecclesiastici, §. hæresis, num. 14. Iudex Ecclesiasticus capiens sportullas committit simoniam: & quid in laico, §. simonia, nu. 24. Iudex potest exhumari facere cadaver pro facienda recognitione vulnerum, & aliarum percussionum, q. 4. nu. 4. Iudex laicus an possit cognoscere de matrimonio incidenter, §. raptus, nu. 17. Iudex laicus potest declarare quem incidisse in periurium, si sit questio facti, §. periur. nu. 5. Iudex an teneatur condemnare iniuriam è ad satisfactionem ho Iudicis officium venit ad damna, & interesse partis in iudicio falsi, etiam criminaliter intentæ, §. falsum, num. 5. Iudex condemnando notarium de falso, eius exercitiu referuare non potest, ibid. nu. 90. Iudex quid facere debeat duobus testibus extraneis cont radicentibus instrumento, ibid. nu. 111. Iudex parte petente debet statuere terminum producenti instrumentum ad respondendum, an eo vti velit, si non habeat illud à statuto, §. falsum, nu. 132.